

**Kweekfilosofie door Professor Anker
uit Kaposvar - Hongarije**

Kweekfilosofie

Hoe zou ik ze verder kweken als het de mijne waren?

Desmet-Mathijs Nokere

Drie duivenweken in België (Prof. Anker)

Ik lees sinds 1950 iedere week "De Duif" en bezit ook elk exemplaar sindsdien. Meer dan 20 jaren zijn sinds stellingnamen en vakkundige vragen behandeld. Op die manier ben ik goed vertrouwd geraakt met de Belgische duivensport, althans vanop afstand. Pas dit jaar had ik voor het eerst de gelegenheid als gast van de heer Jef Symons uit Gent en Krijn Van den Berg uit Oogstgeest (Holland) drie weken mijn papieren kennis aan de werkelijkheid te toetsen. Mijn gastheren hebben al het mogelijke gedaan om mij in de mogelijkheid te stellen dat te zien wat ik zien wilde. Daar ik, zoals gezegd, op papier goed op de hoogte was, ging mijn interesse naar de hokken van Desmet-Mathijs en de Gebr. Janssen. Wanneer men de vakliteratuur der laatste 15 jaar bestudeert vindt men het bewijs dat waarschijnlijk geen andere soorten in België een zo'n doorslaande verervingskracht aan het licht brachten als juist deze beide. Waar men duiven van deze stammen invoerde of ze met andere soorten ging kruisen, betekende dit steeds een opgang in de prestaties. Dit kwam mij zo duidelijk naar voor dat ik in hoofdzaak deze stammen wilde bestuderen. De stam Desmet-Mathijs zag ik de eerste dag. In Arendonk ben ik laatst geweest.

Vroeg in de ochtend van de eerste dag bracht Jef Symons mij vanuit Gent naar Nokere waar buiten Desmet-Mathijs ook nog het formidabele hok De Baere te zien is. Ik had tot 's avonds 7 uur de tijd beiden leren te kennen.

Ik geloof dat deze soorten ruim voldoende in onze vakliteratuur beschreven zijn. De een-en-dertigste verheerlijking ervan zou weinig interessant zijn. Na, wat hebben we in handen en wat zullen we ermee doen? Aldus Roger Desmet-Mathijs: deze stam werd opgebouwd op een superduif, die wellicht de beste duif van heel de Belgische duivensport is geweest. Het was de wereldberoemde "Klaren". Hij won iets meer dan 499.000 Bfr. En werd tijdens zijn 22-jarig levende stamvader van een der waardevolste en interessantste stammen uit onze sport. Er zijn weinig wonderduiven, maar nog zeldzamer zijn deze die na een schitterende loopbaan als kweker hebben gekend.

Het is bijzonder interessant, dat Valere Desmet-Mathijs – de beroemde vader- de ene kruising na de andere doorvoerde en zijn duiven niettemin een eigen stempel, een eigen type hebben, een ander dan andere stammen., een speciaal Desmet-Mathijs type.

Dit is wat steviger, groter dan het gewone middelmatige type. Zij hebben een welig zijdezacht gevederte, hun vleugels tonen menigmaal verspringingen van meer dan 1 cm. Hun vleugelpennen zijn breed en sterk, zeer elastische en zachte borstspieren. Rustige, van innerlijke kracht getuigend gezichtsvermogen, schone ogen.

Interessant is dat de duivinnen van deze soort klein en fijn gemodelleerd zijn en kenmerkend is dat zij op hun 10de, 12de jaar er als jonge duivinnen van 1 à 2 jaar uitzien. Men kan bij deze

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

duiven hun karakter aanzien, dat zij sinds 26 jaar bij oneindig veel fondvluchten lieten gelden. Dit Desmet-Mathijs type is iets bijzonders, men ziet het zelden bij andere duiven ik denk echter dat dit type de volgende 10 jaar zal veranderen, daar er op het hok al vele anders uitzien. Het oude beschreven type wordt voornamelijk vertegenwoordigd door de "Ballon", "Jonge Ballon", de "Klare II" -zoon van de "Grote", de "Dikke", de "Kromme", de "Grote 64", de "Portier" in eerste lijn. Ik ben geneigd te zeggen dat men bij de Gebr. De Baere daarvan nog meerdere kan zien. Een zeer oud doch afwijkend type is hoofdzakelijk terug te vinden in de nakomelingen van de niet meer in leven zijnde kweker de "Schone". Deze was de beste voortzetter van de grote favorieten van het hok. Hijzelf had uitgesproken het familytype, doch zijn <wonderduivin>, de "Angoulême"-duivin genaamd, die ook niet meer in leven is, is anders. Zij was namelijk een dochter van de "Sproete" van Devriendt, die zoon was van de "Zwarteband". Haar moeder was weliswaar de beroemde stammoeder de "Dikke Blauwe" doch de "Sproete" die grote invloed had op het hok Desmet-Mathijs sloeg hier in type door. Heden zijn er uit de koppeling "Schone" x "Angoulême-duivin" een serie snellere duiven met meer hardnekkigheid. Zij hebben bijzonder scherpe glasogen en zijn zeer goed gespierd. Doch: een geheel ander type.

De "Kleine", een andere supervlieger, is er een van en ook nog meerdere wonderbare duivinnen. Dat zijn twee geheel afwijkende typen van duiven. Het eerste is het bekende oude harde fondtype, het andere heeft meer dynamiek, meer hardnekkigheid, steekt in een kleiner en lichter frame en heeft doordringende glasogen. Beide zijn Desmet-Mathijs doch het eerste is het werkelijke.

Buiten deze beide typen zijn er nog enkele <vreemdelingen> zoals de waarlijk wondervolle Vereecke vogel, een 12-jarige oom van de "Atomique" en een voor 18.000 Bfr. Gekochte duif die mij geen 1800 Bfr waard scheen.

En nu hoe?

Ja, wij kunnen de twee voorhanden zijnde typen als uitgangspunt voor de kweek gebruiken. Na een grondige selectie zouden wij de beste vertegenwoordigers voor de kweek gebruiken. Wij zouden trachten de paringen zodanig te regelen dat de twee soorten zich niet vermengen in de volgende generaties. Het latere doel zou dan zijn systematische combinaties van de twee soorten tot stand te brengen en dit stelsel aan de lopende band te beoefenen.

De zogenaamde conversatie lijn konden wij dan op de halve fond en fond selecteren, het fijnere type op vitesse en halve fond.

Natuurlijk komt na een vrij korte tijd de vraag der bloedverversing gezien in de lijnenkweek de duiven tamelijk verwant zijn. Hier zou ik een wellicht ongewone weg kiezen. De fijne lijn zou door Janssen-bloed enkel kunnen winnen. Deze soort heeft, zoals de soort Desmet-Mathijs zelf, een wonderbaarlijke combinatieaanleg gelijk bij welke kruising. Men mag aannemen, daar beide deze eigenschap bezitten, dat zij fantastisch bij elkaar moeten passen. Van beide kanten komt hier de eigenschap < hardnekkigheid >. Men mag een door de Janssen-soort verbeterde snelheid rekenen.

Van eigen kant hier met meer uithoudingsvermogen en tenslotte met een uitstekend kruisingseffect wat betreft levenskracht en forme-eigenschappen door hun zeldzaam-wonderbare combinatie mogelijkheid. Deze kruisings-duiven zouden tot 650 km alles kunnen wat men zich maar kan dromen. Ik zou echter deze Janssen-bloedverversing niet in

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Arendonk uitzoeken maar liever in Holland bij de Klak in Reusel of in Gronsveld bij Nic Jansen van welke hokken later nog wordt gesproken. De zekere kweekwaarde – meen ik- zou men eerder hier kunnen vinden dan in Arendonk zelf. Met twee duiven daarvan zou men dan 5 – 6 jaren kunnen volhouden, om later de beste duiven uit deze kruising in lijn te paren. Deze zouden ook heel goed kunnen vliegen. Zowel de eerste kruising als de duiven van de terugkruising zouden waarschijnlijk zeer waardevolle vliegeigenschappen verderzetten.

En het oude type.

Weer naar Holland. Helemaal naar boven in het Noorden woont klasse-melker, de veehandelaar Jac. Wolfs die al tientallen jaren buitengewone successen kent, heeft een blauwe vogel de “Napoleon” die in 9 jaar 9 maal van St. Vincent (1121 km) prijs won en met prijzen van Dax, Bordeaux en Bergerac enz. samen 25 maal van de fondvlucht het geld naar huis vloog en daarbij ook vluchten van 2-300 km aankon. Hij stamt uit het oud-Hollandse soort van Gerd Schulte en is een gewichtloze droge taaie kerel en uitgesproken wringer. Hij heeft lange vleugels, een intelligente kop met een gekorrelde geel oog. Deze “Napoleon” of twee goede dochters van hem zouden de Desmet-Mathijs stam zeker niet verslechteren. Zij zouden in de oude lijn goed passen.

We zouden de kruisingsduiven hard laten vliegen en de besten dan terugkruisen. Daar de geschiktheid tot combineren zo bijzonder is hebbe we een goede kans. Beide partners hebben een fantastisch uithoudingsvermogen, een wonderbare vechtlust en ook de nodige snelheid. Wat de lichaamsbouw betreft is de lichte bouw van de “Napoleon” wenselijk, de vleugelvorm dezelfde als die van de <eigen> soort. Hoogstens zou de ogenkleur een beetje naar het geel mogen gaan, maar dat heeft geen belang.

Daarmee zouden we dan de eerst goed geselecteerde overgebleven duiven (ca. 50 % in dit geval) in de 2 constitutievormen verdelen en ze dan gesplitst verder kweken. Om de depressie in levenskracht, vitaliteit en forme-eigenschappen te verhinderen zouden we al bij beide lijnen tegelijk bloedverversing mogelijk maken.

Dat zou bij het oude type de ijzeren “Napoleon” van Jac Wolfs zijn en in de fijnere lijn 1 à 2 bijzonder goede karakterduiven van de soort Janssen Arendonk. Deze niet direct van de moederstam maar van degenen die zo bijzonder sterk met deze stam produceren. Wij zouden onze keuze maken uit de nakomelingen van de 10 à 12-jarige duif die door haar persoonlijke erfkracht dat bepaalde hok naar het succes heeft geleid. Daarmee zou men in de beide lijnen voortreffelijke kruisingsduiven kunnen hebben voor de vlucht, temeer daar de Desmet-Mathijs soort met alle soorten wonderbaar kan gekruist worden. Dit verhoogt de kans.

De lijn van het oude type zou op die manier 5-6 jaar lang uitstekende harde vechters voor de zware fond kunnen leveren. De fijnere – ik bedoel razendsnelle – voor de halve fond.

En na 5 – 6 jaar?

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Dan zouden we de beide typen met elkaar kunnen verder combineren gedurende vele jaren. De beide typen zelf apart houden en hun producten met elkaar kruisen. Dit zou nog voor de verdere 20 jaar glans geven aan het hok Desmet-Mathijs, wat we Roger De Smet van ganser harte wensen.

Meestal stemt mijn mening niet overeen met wat ik zoal over inteelt lees!

In de duivensport houd ik er mij zowat 30 jaar bezig, in de huisdierenteelt sinds ± 20 jaar. Steeds heb ik alles herdacht, gepland, de jongen zelf grootgebracht, hun kwaliteit zonder vooringenomenheid beoordeeld, onderzocht en uit de resultaten de volgende stap gezet in het kweken.

Inteelt kan men bij duivenkweek niet op Mendelregels baseren.

De Mendelregels hebben enkel waarde bij die eigenschappen die op kwalitatief erfelijke basis steunen. Daarmee kunnen we wel mooie Olympiade standaard duiven kweken, doch geen vliegers en geldwinners. De prestatie-eigenschappen bij duiven, renpaarden en andere huisdieren steunen in de eerste plaats op de kwantitatieve erfelijkheden. Ik kan het zo best verklaren dat de baanbrekende vaststellingen van Mendel betrekking hebben op de kleur en de grootte der erwt maar niet op de opbrengst per hectare. Dit geldt ook voor de duiven.

Inteelt is geen schema maar een breed begrip

Wie zich voorstelt hoe men *alleen* inteelt kan doen, vergist zich geweldig. In werkelijkheid is inteelt een bijzonder muziekinstrument waaruit verschillende spelers ook verschillende tonen kunnen halen. Laten we dit proberen toe te lichten.

We zullen op een andere manier de inteelt toepassen wanneer we:

1. Inteelt op een superkweker doen.

In dat geval hebben we de meeste kans op succes. Daarom zou ik de raad willen geven aan Roger De Smet-Mathijs dat hij de overgebleven rechtstreekse kinderen van de "Klaren" in de meest nauwe verwantschap paart. Dat Gust De Baere hetzelfde doet door vader-dochter paring met zijn uitzonderlijke erfdragers zoals de "Plastron", de "Valeer", dat Achiël Leus hetzelfde zou doen met zijn "Crack", zijn "Vechter", zijn "Slappe". Dat zijn duiven die duidelijk bewezen hebben dat ook hun jongen vliegen en kweken kunnen. Waarom in dit geval zulk een groot succes te verwachten is, moge blijken uit wat volgt.

2. Inteelt op een Supervlieger

Ook hier hebben we kansen, maar lang niet hetzelfde als bij een goede kweker. De kwaliteit wordt n.l. door het samenspel van meerdere factoren bepaald. Die factoren kunnen tot zeer verschillende combinaties leiden. Bij de ene duif is dit wisselvallig, de andere heeft een constante forme. Daar de verschillende eigenschappen zeker niet volgens een vast patroon overgeërfd worden., hebben niet alle supervliegers dezelfde kansen hun eigenschappen in gelijke mate voort te zetten. Reden hiervoor worden verder aangegeven.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

3. Verwijderde inteelt

Dit is ook zo wanneer men steeds verwante duiven met elkaar gepaard heeft. Verwijderde inteelt vele generaties na elkaar, heeft hetzelfde effect als nauwe inteelt over weinig generaties. Dit wil zeggen: de vitaliteit en de forme-eigenschappen worden steeds minder. Daarom plegen zulke melkers meestal een groot aantal jongen te kweken waarvan zij dan de vitaalste selecteren, de anderen worden verkocht. Ze houden dan meestal zeer goede kweekduiven, dat moet men toegeven.

Maar daar ze uit elke generatie steeds die enkele vitale voor zichzelf houden, houden ze ook steeds die duiven waarbij – individueel gezien – de inteelt zich minder doorgezet heeft. Ze zijn zodoende meer “heterozygoot” ten opzichte van de genen van de eigen soort, alhoewel ze op papier in gelijke mate ingeteelt zijn als de andere.

In die gevallen vertoont de pedigree een hogere concentratie van gewenste genen dan in de werkelijkheid het geval is. Als men bij deze kweekmethode een kleine populatie bezit, heeft men nog een handicap meer. Natuurlijk dat men bij die paringen niet de meest ideaal lijkende combinaties kan maken omdat deze partners meestal te dicht met elkaar verwant zijn. Men is dus verplicht het bij minder ideale paringen te houden.

4. inteelt om nadien betere kruisingen te bekomen.

In de geschiedenis van de hybridisatie in de huisdierenkweek is het algemeen bekend dat men de partners voor de kruising sterk inteelt om dan bij de kruising een intensiever effect te bekomen dan zonder die voorafgaande inteelt mogelijk zou zijn. Ik geloof echter dat deze methode in de duivenkweek nauwelijks ingang zal vinden.

Ik wil echter vooropstellen dat, zoals uit mijn praktijk blijkt, met alleen maar voorafgaande inteelt nog helemaal geen betere “heterosis” gegarandeerd is.

Heterosis is eigenlijk het samengaan (van de zijde van beide partners) van die genen welke in speciale combinatie tot een uitzonderlijk effect leiden. Als echter deze genen bij de kruisingspartners niet te vinden zijn, dan heeft een voorafgaande inteelt geen nut.

Wanneer echter twee met elkaar gekruiste soorten voortdurend een bijzonder goed effect produceren (en dit komt vrij veel voor) dan heeft het zin vóór de kruising ook aan inteelt te doen. Daardoor conserveren we juist die genen in beide populaties welke wij het meest nodig hebben om op die manier een aanmerkelijk kruisingseffect te bekomen.

In zo'n geval ligt het voor de hand inteelt in nauwe verwantschap toe te passen zonder er belang aan te hechten of de volgende generatie goed vliegt. Hun gekruiste jongen zullen het later des te beter doen. Zoals blijkt zijn er meerdere methoden van inteelt en buiten de hier behandelde zijn er nog meer mogelijkheden. In elke situatie moet men weer een iets andere methode gebruiken om de mogelijkheden daarvan maximaal te kunnen gebruiken.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

1. Door inteelt stapelen we de genen op (gunstige of ongunstige) van die duiven waarbij wie de inteelt toepassen. Hoe sterker de inteelt is, hoe meer kans we hebben duiven te bekomen die dezelfde genen hebben. Hoe hoger echter de concentratie is des te sterker zal men ook een vermindering in levenskracht en forme eigenschappen ondervinden. Men kan rustig aannemen dat een vitale inteeltduif in haar genotype niet zo geconcentreerd is als men zou verwachten.

Men kan zulke duif met succes spelen, het is echter niet zo zeker dat zij zal doorgeven aan haar nakomelingen wat men op grond van haar pedigree zou verwachten.

Wanneer een inteeltduif echter gedegenereerd lijkt, weinig vitaliteit bezit, slecht in vorm komt, kan men erop rekenen dat zij niet veel prijs zal winnen. De meeste melkers doen het echter verkeerd. Zij kappen de minder geslaagde inteeltproducten en behouden steeds de vitaalste. Met de inteelt betrachten zij de opeenhoping van waardevolle genen. Door hun selectie kiezen ze steeds die duiven die voor de verdere kweek die deze waardevolle genen in geringere mate bezitten. Opeenstapelen van genen betekent immers steeds vermindering van vitaliteit.

2. Volle broers en zusters kunnen ook merkkelijk variëren.

Een duif heeft 40 paar chromosomen, dus 40 van de vader en 40 van de moeder. In de spermatozoïden van de duiver en in de eicellen van de duivin vinden we geen 40 paar maar slechts de helft. Uit één spermatozoïde en één eicel met slechts 40 chromosomen komt dan een nieuwe duif met weer twee maal 40 chromosomen. Deze halvering van het chromosomenaantal geschiedt in het opbouwstadium van het sperma en de eicellen. Het ligt volledig aan het toeval welke 40 van de 80 chromosomen van het ouderdier in de zaad- of eicel wordt opgenomen. Dit varieert bij elke geslachtsceel zoals bij een lottospel. Dit is dan de reden waarom 6 à 8 jongen uit één kweekkoppel theoretisch 6 à 8 varianten kunnen zijn. Dit merkt elke melker dagelijks.

Hoe verder een soort doorgefokt is, des te gelijkvormiger is de erfelijkheidsgraad van al hun chromosomen en daardoor is de variëteit van de nakomelingen kleiner.

3. is broeder-zusterparing of ouder-jongparing even effectief

Theoretisch ja.. Het z.g. Wright-Coëfficiënt is gelijk 0,25. Mijn praktijk toont echter duidelijk dat in de duiventeelt en de huisdierengenetica de beide methoden bepaald niet hetzelfde geven.

Ik neem hier als voorbeeld de formidabele Huyskens-Van Riel soort, die in haar tijd een nieuw tijdperk in de duivensport betekende. Het kan zijn dat niet iedereen het met me eens is maar op grond van mijn studies ben ik van mening dat alle vier duiven van de beide onsterfelijke kweekkoppels van wereldklasse waren. Het "Boerinneke" spant echter de kroon.

De superduiven uit Ekeren Donk waren deels jongen van één van beide kweekkoppels en ook van combinaties van beide koppels. Et de gekweekte duiven werd er een tamelijk sterke inteelt doorgevoerd.

Later kocht Dr. Léon Whitney uit Amerika duiven uit deze soort en kweekte er in broer- en zusterparingen in meerdere opeenvolgende generaties.

Ik heb van vele Duitse en Amerikaanse melkers gehoord dat dit eerste klasse duiven waren. Met dit alles bedoel ik het volgende.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Als het “Boerinneke” de uitmuntendste waarde tussen de andere goede had, dan had men door paring van het “Boerinneke” met de “Steek” of de “Bliksem”, en dan in de volgende generatie weer met de beste zoon daaruit een “Boerinneke” in de 3^e macht kunnen bekomen om het met een wiskundige uitdrukking te zeggen.

In ons geval kweekte men in plaats van “Boerinneke³”, Huyskens-Van Riel³ – duiven. En het zal iedereen wel duidelijk zijn dat zulks niet hetzelfde is.

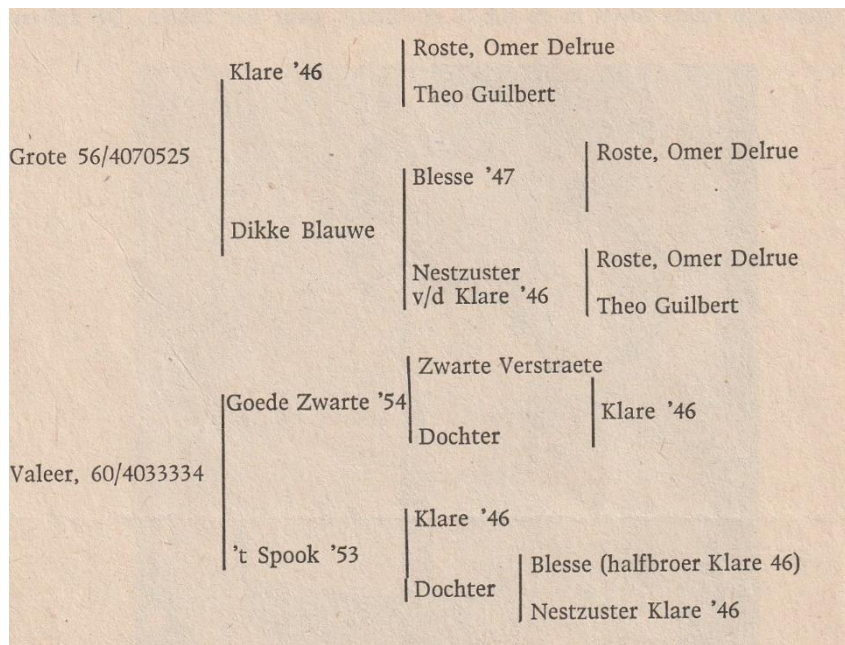
Deze bedenking betekent: wanneer men bij het begin van zijn glorie tijd een extra kweker bezit zoals de “Louis”, “Klaren”, “Zwarteband”, “Valeer”, “Oude Bange 51” of andere die ik goed ken, dan doet men beter wanneer men zulke duif tot de 2de verder kweekt en dan nog eventueel tot de 3de. Dit in plaats van zijn beste jongen in broer-zusterparingen samen te brengen. In het eerste geval heeft men

mogelijkheid de individuele erfkracht van de extra duif voor 10 of 20 jaar te laten inwerken en als bestendige bron te benutten ook als de duif zelf niet meer leeft.

4. “Voor de kweek gekweekte duiven” Kan Dat?

Het klinkt misschien wat ongewoon maar het gaat. Zulke inteeltduiven moeten niet absoluut vitaal zijn; het is totaal verkeerd vliegprestaties van zulke duiven als toetssteen te beschouwen. Dat kunnen ze niet daar hun door inteelt veroorzaakte erfelijke homozygotiteit hoe dan ook ten koste van hun vitaliteit gaat.

Wanneer we echter zulke duiven met een ander soort – die goed et de onze kruist – combineren, dan bekomen we bij de nakomelingen *extra kwaliteit* plus *extra vitaliteit*. Nemen we hier als voorbeeld twee pedigrees.

De eerste, de “Grote 56” heeft op grond van zijn geconcentreerde afstamming al van tevoren niet veel kans op een succesrijke loopbaan in de mand.

Hij werd duidelijk niet zo gefavoriseerd in Nokere als de gekruiste en veel mooiere eerste klas duif de “Schone”.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Maar de bewuste "Grote" bracht de 1ste prijs Nationaal voort. Een zoon van hem ontpopte zich als eerste klasse kweker bij Jules Ryckaert in St. Amandsberg. Een jarige dochter vloog bij mij in 1972 5.236 prijskilometers waaronder de 1ste prijs van 840km, een andere zoon gaf bij Frans en Dominique Roelandt uit Lede de B64-4462888, die in 1972 de 10de Intern. vloog van Barcelona en in totaal 6 prijzen op 6 vluchten.

Een dochter van de "Grote" was de moeder van de wonderbare "Grote" van A. Nottebaert, een "Grote"-dochter gekruist met het ras Schelfhaut gaf een serie kampioenen bij Marc van Hee die hiermee een bijzondere voorname rol op nationaal vlak speelde enz...

De andere, de "Valeer" van de gebr. De Baere in Nokere heeft een soortgelijke pedigree. *"Gekweekt om te kweken"*.

Eveneens weinig kans om goed te vliegen, veel meer om verloren te gaan. Maar in de kweek is hij de belangrijkste erfdrager op het hok van de officiële fondkampioen van het land in 1971.

Gekruist met een dochter uit een duif van de vroegere kampioen wijlen Remi Benoot gaf hij goud, goud en goud aan de lopende band. Hij werd oud.

Hoe kan men dit reconstrueren?

"Valeer²" en "Valeer³" kweken voor het te laat is. In z'n geval is dat de methode die de meeste reële kansen biedt. Inteelt op zijn jongen na zijn dood is wat anders en hangt van het geluk af.

5. Nauwe of verruimde inteelt?

Wanneer we werkelijk uitzonderlijke duiven willen behouden dan enkel nauwe inteelt. Dus vader-dochter, moeder-zoon en dat misschien éénmaal herhaald. Een verruimde inteelt is meestal niet sterk om de genen als gewenst te concentreren maar wel om de vitaliteit te beperken.

Nog iets belangrijks: ***Inteelt versterkt ook de gebreken.***

6. Karakter, intelligentie, oriëntatie-vermogen

Zijn eigenschappen die door de samenwerking van honderden genparen tot stand komen. Ze worden door inteelt vrijwel niet negatief beïnvloed, een kruising verbetert ze echter zelf niet.

Deze eigenschappen zetten zich voortdurend voort volgens de gemiddelde waarde van de ouders.

B.v. $80\% + 100\% = 180: 2 = 90\%$ bij de nakomelingen. De beste kwekers zijn in eerste instantie degene die deze eigenschappen zeer sterk bezitten; daar zij die zeker doorgeven bekomen hun jongen ze ook. Wanneer die eigenschappen bij verdere kweek met een grote vitaliteit wordt gecombineerd hebben we **eersteklas** vliegers.

Het blijkt dus dat men goede kwekers moet intelen.

7. Vitaliteit en forme-eigenschappen zetten zich anders voort.

Hierbij spelen slechts weinige genparen een rol en daardoor ontstaan sterk verspringende verschillen tussen de ouders en nakomelingen.

Inteelt werkt in de eerste plaats negatief op deze eigenschappen. Maar een kruising geeft hier een duidelijkste resultaat. Hier spelen heterosis effecten mee. Hier kan uit een paring ook $50 + 50 = 110: 2 = 100$ bekomen worden wanneer in bepaalde genparen door de goede combinatie een superdominantie of epistasie voorkomt. Dit komt zeker niet zelden voor.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Zo kan men met minder geslaagde inteeltduiven na een kruising een wonderlijke vitaliteit bekomen. Daarentegen een kampioensvlieger die in de eerste plaats door zijn vitaliteit en zijn forme-eigenschappen opviel, zal deze eigenschappen dikwijls niet kunnen voortzetten daar zijn voornaamste eigenschappen zich anders voortzetten dan bij duiven die voornamelijk door karakter en intelligentie kampioen worden.

Ik trachtte in deze enkele regels vele jaren praktijk samen te vatten en niet te veel theorie. Ik heb dit alles geschreven om de mensen die dit willen tot nadenken te stemmen.

**Kweekfilosofie door Professor Anker
uit Kaposvar - Hongarije**

Gebroeders De Baere Nokere

Het volgende station is het hok Gebr. De Baere in Nokere. Deze is de beste navolger van de grote Desmet-Mathijs stam. Gust de Baere leerde als jonge man zeer veel bij zijn onvergetelijke voorganger en begon praktisch met zijn duiven. Tot op heden domineert dit kostbare bloed op het hok de Baere. Men kan het de duiven bij de eerste aanblik aanzien, alhoewel men al lang rechtmatig van de soort van De Baere moet spreken. Sinds 20 jaar houdt men aan de lijn Desmet-Mathijs vast. Men maakt er zinvolle kruisingen maar het oorspronkelijke bloed behoudt steeds de bovenhand.

De gekruiste duiven worden later zelden met andere gekruiste duiven gepaard, maar bijna altijd met het oorspronkelijke soort. Daardoor tonen ze duidelijk de kenmerken van hun herkomst. Maar ik dacht dat Gust dit type nog verder ontwikkeld had. Dit kan men letterlijk opnemen en niet als beleefdheidsgeste tegenover Gust. Ik ben geen hoffelijk mens als ik duiven of een kolonie met melkersogen moet keuren. Ik ben er eenvoudig niet toe in staat andere dan mijn vaste bevindingen te verkondigen. Gust maakte dit type nog iets edeler. Er huizen daar in de verschillende hokken zowat 150 duiven, een grote kolonie. Wat ik echter elders – ook bij de allergrootsten – zelden heb gezien: de minste duif is nog steeds van een kwaliteit die de middelmaat overschrijdt. Elders kan men dan al van 30, 40, 50% van het hok niet meer zeggen. Hier wel!

Ze hebben alle een opvallende vitaliteit, zijn krachtig gebouwd, hebben een welig zijdeachtig gevederte en dik bevederde vleugels. Hun ogen hebben volle kleuren, de pupillen zijn overal klein en er spreekt adel uit de gezichtsuitdrukking.

Ze zijn iets meer dan middelgroot maar dat is slechts schijn wegens het welige gevederte.

De successen op de vluchten van het De Baere hok zijn sinds vele jaren bestendig opzienbarend, stabiel en zeker. De hoofdwaarde ligt naar mijn mening echter niet zo zeer in hun sterk vliegvermogen maar in hun geweldige erfkracht die de Desmet-Mathijs duiven al op onvergelykbare wijze bezitten dankzij de formidabele “Klaren” en niettegenstaande de vele kruisingen. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat ze zich met gelijk welke duif succesvol laten kruisen. Wonderlijke combinatie mogelijkheden.

Begrijp me niet verkeerd, dit is geen inhoudsloze dweperij, dit zijn enkel feiten.

Nu naar ons spel. Hoe zouden wij ze zelf verder kweken als we deze kolonie plotseling op ons hok zouden vinden? Hoe dan verder?

Eerst zouden we de familiegeschiedenis moeten bestuderen om een dieper inzicht te verkrijgen in het ontstaan van de verschillende generaties van deze soort. Als we dat niet deden zouden we veel geluk moeten hebben om niet ruïneren wat Valere Desmet en Gust de Baere in tientallen jaren opbouwden. Dus studeren we. En reeds daarbij ontdekken we interessante samenhang. De kennis daarvan maakt het ons heel wat gemakkelijker! Deze studie maakt ons erop opmerkzaam dat de hele stam in de grond – volgens de genetica bekeken – op zes namen gevestigd is die in de laatste 10 jaar belangrijk zijn geworden. De kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van deze 6 duiven vormen de ruggengraat van het ganse hok. Het zijn naar mijn mening de “Pursang”, de “Valeer”, de “Rik”, de “Blauwe Witpen”, de “Zwarte” van Van Steenbruggen en de “Kerstman”. Onze kweek-ideeën bouwen we dus op dit skelet.

Nemen we dus één voor één.

De oude rode “Pursang” is nu onvruchtbaar hij is een kleinzoon uit de “Schone” van de

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

wonderduif de “Klaren”. De “Jonge Pursang” had als moeder een Devriendt, een dochter van de beroemde “Vale Karel”. Hij werd gepaard aan het “Meesterke” en dat gaf de “Plastron” die meer dan 400.000 Bfr. Bij elkaar vloog.

Deze kweekte zijn kwaliteiten opvallend goed voort. Zijn paring met het “Slechttoog” (Desmet-Mathijs) gaf een hele serie goede.

Uit een halfzuster-paring met de dochter van de zuster van zijn vader gaf hij de beroemde “Anquetil”. En ook deze gaf al bewijzen van zijn erfkracht.

De “Valeer” is- evenals de oude “Pursang” – een rechtstreekse Desmet-Mathijs. Zijn vader was de oude “Goede Zwarte” en zijn moeder een dochter van de “Klaren”. De “Valeer” leeft en broedt nog en gaf buiten de aangegeven bijzondere duiven nog een rij van andere goede. In het bijzonder uit zijn paring met het “Dik Blauw” gaf hij beste klasse-vliegers. De genoemde vier zijn alle afstammelingen uit deze paring. Het toont ons een bijzondere combinatiegeschiktheid van de “Valeer” met het bloed van de “Goede Zwarte”.

Kweekfilosofie door Professor Anker uit Kaposvar - Hongarije

Rik – Schone Zwarte

De “Rik” is een directe zoon van de wereldberoemde “Rik” van Desmet-Mathijs. Hij heeft al 11 jaar een open nestbak op het kweekhok. Hij gaf ook vele nakomelingen maar uit studie krijgt men het vermoeden dat de jongen van deze edele vogel niet zo’n snelle vliegers waren als men aan zijn afstamming had durven verwachten. Hij heeft weliswaar in de “Jonge Rik”, de “Beer” enz. zeker goede vliegers gegeven maar deze schijnen echter toch de maatstaf klaseduif niet helemaal te bereiken en in hun waarde schijnt ook de moeder een woordje meegepraat te hebben. Deze was namelijk een hele goede en de “Rik” gaf met andere niet dezelfde kwaliteit. de genoemde dochter echter – de “Schone Zwarte” – geeft goede nakomelingen.

Deze “Blauwe Witpen” is ook van Desmet-Mathijs. De vader was een directe zoon van de wereldberoemde “Zwarteband” van Oscar Devriendt, namelijk de “Sproete” die in het Desmet-Mathijs hok veel goeds achterliet. Moeder was de beste duivin bij Valere, n.l. de “Dikke Blauwe” die door haar kweekkracht legendarisch werd. Haar vader was de beroemde “Blesse” de mededinger van de “Klaren”.

De “Blauwe Witpen” gaf zijn beste jongen met de zuster van de “Jonge Pursang”. Het bloed Devriendt met Desmet-Mathijs schijnt bijzonder goed bij elkaar te passen.

Camiel Van Steenbrugge kweekte de “Grote Zwarte” en zijn broer -zij voeren het Benoot bloed – en deze duiven lieten zich op fenomenale wijze kruisen met het bloed van de soort Desmet-Mathijs. De eerste gaf zijn beste met de dochter van de wonderbare “Genaaide” (Desmet-Mathijs): de “Mieroog” echter met de dochter van de “Rik”, die nestbroer was van de “Genaaide”. De moeder van de “Fijne” is een halfzuster van de “Klaren”. De “Genaaiden” en de “Rik” hadden als moeder ook een dochter van de “Klaren”.